

mentio fieri: vba generalia non sufficiunt. nō.
Jo. an. de sen. excō. q. piculosuz sup vbo ex/
pssa. in nouella. li. vj. Contrariū nō. Bar. in. l.
p̄roz. in p̄nci. ff. d. noui. ope. nūcia. vide tex. et
glo. sup vbo clausula. s. clausule habentes te
Expressa exceptio in lege vel in cano (nozē.
ne dat intelligere q. si non fuisset exp̄sse casus
exceptus remaneret s̄ regula iclusus. vt nō.

E sub. v. exceptio. s. exceptio qm̄ sit.
E tremū vide s̄ vbo p̄sumptio.
E tūc. ista dictio denotat t̄pis extremi-
tatem. nō. Ro. cōclu. cxxiij. 7 nō. Jo.
an. in. c. p̄reera. de appella.

Facere dicitur

Facit qd nō debet. ff. d. re. iur.
l. qui nō facit. 7 b̄ est vez etiaz
q̄ ad penas imponēdas. vt nō.
Jo. an. in. c. j. de vsur. li. vj. in
glo. oz. 7 in. c. vt inq̄stionis. s. fi. de here. li. vj.
in nouella. 7 vide sub vbo factū.

Facere aliqd de facto lz de iure non teneat: an
sufficiat q̄ ad actionē vel exceptionē q̄rēdam.
vel q̄ ad penā cōmittēdā. vide Bar. in. l. vbi
pactū. i. fi. c. d. trāfact. vbi enā Bal. tāgit.

Actū suū qm̄ possit q̄s reuocare 7 s̄ fa-
ctum p̄p̄riū venire. vide p̄ ant. d. clerī.
7 iuga. c. diuīs fallacijs. 7 p̄ Bar. in. l.
post mortē. ff. d. adop. vide s̄. vbo facere.

Falsi pena puniē q̄ falsū instrumētū p̄-
ducit sciēter. Itē causam p̄dit. nō. ant.
de exceptio. cū venerabilis. v. colū. v.
oppono q̄ s̄. 7 vide qd nō. p. eū in. c. penul. de
crimi. fal. 7 vide sub vbo p̄ducēs. s̄. p̄ducēs
falsuz. 7 sub vbo notari. s̄. notari. si scripsit
cū plurib. s̄. sequēti. 7 sub vbo testis. s̄. testi
falsum deponēs. 7 s̄. sequēti.

Falsitatis appellatiōe intelligit̄ de illa dūtaxat
q̄ p̄tinet i aliquo d̄ articulis expressis in. l. cor-
nelia. de fals. ideo statuta q̄ faciūt mētionē de
falsitate debēt itelligi de illa. vt nō. Bar. in. l.
qd sit falsū. i. fi. ff. ad. l. cornelia. de fal.

Falsi pena puniē ille dūtaxat q̄ falsū dolo cō-
misit. qd ē vez i eo qd ē vere falsū. s̄ in q̄si fal-
so nō req̄rit̄ dol. nō. Bar. in. l. diuus. in p̄n.
de fal. s̄ nec ois q̄ vere falsuz dolo cōmittit
puniē. l. cornelia. de fal. s̄ ille dūtaxat q̄ dolo
falsū cōmisit de q̄ in. e. l. cornelia exp̄m̄it. nō.
Bar. in. l. qd si falsū. e. ti.

Fama differt a rumore i b̄: qz rumor ab
icerto. fama a certo p̄cedit autore. Itē
fama p̄cedit a minori parte vicinie. ru-
mor enī a maiori pte. nō. anth. de coha. deci.
vestra. xvij. colū. v. ad gradū p̄sumptionis.
7 vide sub vbo testis.

Fama nō facit plenā p̄bationē nec semiplenaz

p̄bationem sine alijs āminiculis. qd nō. Ro.
cōclu. cxxx. i. sine. meli. dic q̄ i factis antiq̄s
fama facit plenā p̄bationē. 7 dicunt̄ antiqua
q̄ excedūt sp̄atiū centū vel. xl. annoz. idem in
non antiq̄s si est res de difficili p̄babilis. iun-
ctis q̄buscūq̄ āminiculis. s̄ si est de facili p̄-
babilis: tunc nō facit plenaz p̄bationē nisi in
his q̄ sūt leuissimi p̄iudicij. nō. ant. d. testi. ve-
niēs. j. 7 vide s̄ vbo p̄batio. s̄. p̄f. antiquū.

Fama qm̄q̄ sumit a iure p̄ plena p̄batiōe: nō
q̄ ip̄a sit plena p̄batio. s̄ qz talis ē materia in
q̄ sufficit p̄sumptio. nō. ant. d. coha. clerī. v̄ra.
v. ad gradū p̄sumptionis. xvij. colū.

Fama si p̄bat̄ hincinde p̄traria: q̄ p̄ualeat. vi-
de Jo. an. de accu. cū oporteat i glo. nō. lz. et
spe. in. ti. de inq̄si. s̄. nūctractem. v. qd si plu-
res. 7 Bar. ff. de q̄sti. l. de minore. s̄. tormēta.
7 Bal. in. l. sacrosancte. c. de ep̄is. et de. 7 de
eden. l. accusare. 7 ff. de iuriur. l. admonēdi.
v. qd si statutū dicit qz p̄tra magnatē. 7 vide
glo. in. c. cū in tua. de sp̄o.

Fama nō probat̄ nisi testis de illa deponēs dī-
cat etiā nō iterrogat̄ a q̄b. audiuit: v̄l penes
q̄s sit ip̄a fama. nō. Jo. an. de accu. cūz opoz/
teat sup vbo nō subdito. et in. c. q̄liter. ij. sup
vbo honestis. Sed aduerte qz ibi non loquit̄
de fama s̄ de infamia penes graues p̄sonas.
q̄ infamia nō probat̄ nisi testes exp̄m̄at̄ p̄so-
nas apud q̄s sit. vt nō. ant. de renū. c. sup hoc
vj. colū. s̄ pbare famā alicui. facti simplici-
ter nō videt̄ req̄ri qz testes exp̄m̄at̄ penes q̄s
sit ip̄a fama. Bar. in. dicit p̄trariū in. l. de mi-
nore. s̄. tormēta. de q̄sti. qz ois fama debet ha-
bere originē ab honestis p̄sonis. etsi testis nul-
lam p̄sonā exp̄m̄it non debet iudici. p̄stare an
fama ab honestis p̄sonis originem habuerit.
ip̄e t̄n̄ Bar. loq̄t̄ qm̄ testis fuit iterrogat̄ a q̄/
bus audiuit. s̄ ratio Jo. an. et ant. 7 etiam
ip̄i. Bar. p̄cludit etiā nō facta iterrogatione.
vide qd nō. Jo. an. d. accu. licz. in. v. fame.

Famolu qd d̄. vide sub vbo manifestū.

Fama cū vno teste an faciat de veritate plenā
p̄bationē in probāda excōicatione vel realia
vide ant. de testi. veniens. j. vlti. colū. vide s̄.
s̄ fama nō facit. glo. tenet in. d. c. veniēs qz i
criminali nō sufficit fama cū vno teste. qd pro-
cedit etiā si de crimine ciuilit̄ agat. vt nota.
gl. in. c. tā l̄ris. e. ti. Et idē tenet specu. vt nō.
ant. in. d. c. veniens. lz p̄trariū sentiat hosti.
vt nō. ant. in. d. c. tam l̄ris. Bar. dicit qz fama
cū vno teste de veritate plenā facit p̄bationē
in. l. admonēdi. de iuriur. idē dicit Bal. in. l.
ij. in p̄ncipio. ff. de excu. tu. licz in cōtrariuz fa-
ciat qd ip̄e nō. c. de testi. aut. rogati. 7. c. de

Fama nō numerat̄. pe. l. si ex cautōe. q. xij.
Familiar appellatiōe q̄s p̄tineat. vide
b

tex. in. c. licz. §. cū vero. de pūlle. li. vj. 7 in. c. fi. de xbo. signi. li. vj. 7 qd nō. ibi p Jo. an. in nouella. 7 p Bar. i. l. j. §. familie. ff. d. publi. et vide tex. in. l. finali. C. de xbo. signi. 7 in. l. p. nūciatō. ff. e. ti. **A**duerte tñ q aliud ē quē esse familiarē. 7 aliud ē esse de familia alicui. nam q est familiaris: ē de familia alicui. s3 nō conuertit. vt p3 in vxore 7 filio q sūt de familia: 7 tñ nō sūt familiares put nomē familiar. sumitur fm cōmunē vsū loquēdi fm quē debēt xba itelligi. l. labeo. ff. de supellec. le. Itē agnati sūt inuicē de eadē familia cōmuni ei. a cui. stipite descēderūt. tñ vn. agnat. nō dē de familia ppria alteri. agnati. 7 iste ē itellectus dicte legis pūnciatio.

Familiaris qñ dicat desinere eē familiar. dic q desinit qñ dñs eū licētiauit. vñ qñ ipse familiaris seipm licētiat. vt nō. Jo. an. in. d. c. fi. d. xbo. sig. in nouella.

Femina. vide sub xbo mulier.

Feris nō impediūt libellū offerri. potest enī tpe feriato libellus dari iudici non parti. nō. ant. d. dila. p̄terea. x. oppono scdo. ij. colū. **E**t h̄ vez etiam i ferijs i honozē dei inductis. vt nō. ant. in. c. fi. de iudi. i vlti. opposi. 7 vide supra xbo arbiter. 7 i. x. citatio **F**erijs repētinis renūciari nō pōt. nō. Jo. an. i clemē. sepe. de xbo. signi. 7 ant. in. c. fina. d. ferijs. 7 Bal. in. l. j. C. de ferijs.

Feriatas dieb. p̄t fieri snia excōicationis. nō. lap. de p̄sti. c. vt alaz. li. vj.

Ferijs p̄dētibus pōt p̄cedi i possessorio ante ferias inchoato. suspēdi tempore feriaz. vi. Ro. p̄clu. cxxxvj.

Feriatas dieb. etiā pascalib. 7 q̄dragesimalib. cōtra famosos 7 delinquētes q fecerūt exitiū plurimoz p̄cedi p̄t. nō. ant. de iudi. cum non ab hoie. x. sexto.

Ferijs ob necessitatē hoiuz introductis potest causa bñficialis 7 matrimonialis ac vsurarū tractari. sec. i ferijs i honozē dei inductis. vñ in repētinis. qz illis renūciari non potest. nō. Jo. an. i clemē. fina. de xbo. signi. sup xbo ob necessitates. 7 ant. in. c. fina. de ferijs.

Feriatas diebus etiā i honozē dei p̄cedi pōt: qñ res est tpe peritura. 7 nō dē peritura quādo perit sola iurisdicō. sed qñ perit res ipsa vel ipm de q agitur. vel actio vel p̄batio. nō. ant. de iudi. c. fi. in vlti. oppo.

Feriatas dieb. ob necessitatē hoiuz itroductis p̄cedi p̄t in causa vniuersitat. q p̄ sindicū liti/gat. 7 sic tota vniūsitatis nō occupat fm guil. na. S3 Inno. tenet h̄riū. qd veri. videf vt nō ant. in. d. c. fina. de iudi. vlti. oppo.

Feriatas dieb. ob necessitatē hoiuz p̄cedi pōt in causis publicis. 7 dicif causa publica quā-

do agit de regimine publico vt castri. 7 etiam i causis ecclesiarū: etiā quādo ecclia agit p̄tra laicuz s3 hoc de ecclia non seruet de facto fm Hosti. S3 nec de iure fm Inno. ē verum. vt nō. ant. de iudi. c. fi. vlti. oppo.

Feriatas diebus hoiuz causa inductis p̄t dari tutor. 7 curator. sec. i inductis ad honozē dei. nō. ant. de iudi. c. fina. ad fi. 7 p̄sequēter i eis/ dem ferijs p̄t eū iuctariū p̄fici 7 administra tio sibi decerni. nō. Bal. C. de ferijs. l. actus.

Feriatas dieb. etiā ad honozē dei inductis pōt q̄s capi vt ducāt ad iudicē quādo iminet periculū fuge. nō. ant. de iudi. c. fina. ad fi. 7 bar. in. l. ait p̄tor. §. si debitorē. ff. d. bis que i frau. cre. 7 hoc vez etiā i ciuili: nisi debitoris cōditio mutata nō eēt. qz tūc nullo tpe capi p̄t. vt nōt Bar. C. de ferijs. l. finali.

Feriatas dieb. p̄t fieri executio snie qñ sunt ferie hoiuz causa inducte. nō. Bar. in. l. j. §. nūciatō. ff. de no. ope. nūci. 7 l. oēs. C. de ferijs. 7 Bal. in. l. fi. C. de ferijs. **I**dē in repētinis. nō. arch. ij. q. j. **S**icut idē i inductis ad honozē dei fm Fre. de senis consilio suo. cxliij. 7 idez dicit Jo. an. in. c. fi. de iudi. sup vlti. glo. **C**ōtrariū i h̄ dicit Bar. in. l. oēs. C. de ferijs. 7 Bal. in. l. fi. e. ti. 7 ibi est casus nisi eēt executio p̄tra publicos latrones. qz illa fieri potest etiā in ferijs ad honozē dei inductis vt notat Bal. i. l. puinciaz. C. e. ti. 7 ibi casus. dic plenius fm Jo. an. i addi. spe. in ti. de li. p̄tes. §. nūc dicendū. x. xxv. q. vbi res est tpe peritura pōt in ferijs etiā ad honozē dei inductis executio fieri. sed si non est tpe peritura: tūc p̄ceptum de exequēdo non pōt fieri in ferijs. ipa tamē executio i ciuilibus p̄t fieri in ferijs causa hominū inductis 7 repētinis: nō in ferijs i honozē dei nisi res sit tempore peritura: vel imineat periculū animaz: in criminalib. autez possit fieri executio i ferijs repētinis causa hominū inductis non in ferijs in honozē dei nisi contra publicos latrones 7 nocturnos depopulatores agrozū: 7 idez notat antho. in. d. c. fina. d. iudi.

Feriatas dieb. nō p̄t interponi decretū i alienatione rei minor. nō. Bal. C. d. ferijs. l. act.

Feriatas diebus etiam in honozē dei pōt appellatio interponi: 7 in fatalib. appellatiōis oēs ferie cōputātur s3 in illis nō potest appellatio exerceri: si tamē i fine fatalis occurrerēt ferie repētine: debet p̄s restitui: secus si occurrerēt infra fatalia. nō. Bal. C. d. ferijs. l. j.

Feriatas diebus alijs q̄ in honozē dei: potest citatio p̄ iudicem decerni 7 nūcio cōmitti: nūci. similit̄ p̄t illā exequi dūtaxat i alijs ferijs q̄ in honozē dei inductis fm Oldra. vt nō Bar. in. l. j. §. nūciatio. d. no. ope. nūci. l. 3. Cy.

et Bal. dicat aliter. **L.** de ferijs. l. fi. vbi dicit Bal. q ex p̄suetudine p̄dicta fiunt etiā in die dominica. et idē dicit in relatione nūcij q die feriata fieri possit etiā in camera. fm **Ja. butri.** l. 3. ipe tuti? putet q fiat in die iuridica. nisi causa sit talis i q tpe feriato p̄cedi possit.

Feudū potest pater dare i dotem p filia sua. et durat vsq; ad vitā feudatarij tm̄. **Quid autē d re emphiteotica.** vi. **Ro.** p̄du. ciij. et vide s̄. vbo appellatio. et j. vbo iudex. et in verbo vasallus.

Feudozū cōsuetudines an debent p iure scripto fuari: ita q faciāt ius cōmune. vide **Jo.** an. in. c. ij. de feu.

Feudū nō p̄dit p alienationē vasalli: nisi dñs velit q p̄dat. notat matthe^o in. c. ij. de feu.

Feudū dari cōsuetum masculis nō potest p̄latus concedere feminis. nō. **Bar. in auf.** q̄bul cunq;. **L.** de sacrosanc. eccle. **Idē nō.** **Fran.** et mathe. in. c. ex pte. de feu.

Feudum reuersum et deuolutū ad ecclesiam. si p̄latus aliū de illo nō infeudat infra annū efficitur de mēsa. ideo nō potest postea infeudare sine solēnitare que in alienatiōe req̄rit. nō. **archi.** xxxv. q. viij. c. j. quod p̄cedit si p̄latus illo anno fructus de feudo p̄ceperit. nō. **Frā.** de feu. ex parte. **Bar.** dicit q efficitur d mēsa eo ip̄o q per habētē potestātē et autoritatēz p̄lati scriptum est in libro aliaz possessionum de mensa: quādo p̄latus declarauit de mensa factum. vt ip̄e nō. in. l. vacātia. **L.** de bo. va. li. x. vide **Inn.** q̄ aliter loq̄t in. c. vt sup. d re. eccle. nō alienā.

Feudi q̄stio iter vasalluz et dñm si est feudaliz vñ anexa feudali et h̄ p̄stat. vt qz agif sup iure feudi et p̄ditione ex legib⁹ feudoz. vel agitur ex tributo vel fidelitate tributa et debita: vel ad reddendū debitū et tributū. vel agif rei v̄dicatione. vel iterdicto vel alia actione dñi tm̄ intentat de iure feudi: decidit p pares curie. idē si agif de iniurijs in feudo vel de feudo v̄l ratiōe feudi cōmissis in dñm. idem si agif ad penā p̄uatiōis feudi. si v̄o cā nō ē feudalis et hoc p̄stat vt qz agif p̄sonali aut pignozaticia vel depositi: tūc agendū est coram ordinario. **Idem** si agif de alijs iniurijs factis etiā i rebus feudilib⁹: dñi tamē nō tangāt naturā feudi vel fidelitatē. **Idem** si agif iterdicto vnde vi vel alio possessozio iterdicto: dum tm̄ nō intentet iure feudi vel nō agat p h̄ in admissiōnem feudi. **Idē** si agatur p iniurijs p̄sonalib⁹ nō tangentib⁹ feudi naturā. vbi vero dubitatur an causa sit feudalis vel non: debet p̄pus hoc dubiū terminari fm **Inno.** et cognosceat h̄ per pares curie et sūmarie: dum tamē agat actione per quā ius feudi poterit in iudicium

deduci. nō. ant. de iudici. ceterū. v. venio ad glosam.

Feudi q̄stio vt deuoluat iurisdictionē ad dñm feudi vel ad pares curie i casibus suis: oportet q in libello talia narrent ex quib⁹ pateat q̄stionem esse feudale. nō. anth. de iudi. ceterz. v. venio ad glo. vel saltē qz efficiat dubiū an sit feudalis vel nō. vt nō. ant. e. v. circa fi.

Feudi q̄stio inter vasallos cognosceat et deciditur p dominū feudi fm **Hosti.** et nō. anth. d iudi. ceteruz. v. quero an si ordinarius. et nō. etiā. e. c. in fi. Et p̄dicta locū habēt etiā si ordinarius p̄cedat sciente dño feudi et non cōtra dicēte: l. 3. antho. de s̄ima. in hoc vltimo cōtrariū dixerit. vt nō. ant. e. c. penul. v. qd si dñs

Feudi q̄stio inter vasallū et vasalluz cognosceat p dominū quādo certū est qz questio tāgit naturā feudi vt qz vnus dicit se i feudo debere succedere alter negat. vel dicit se habere ius i re feudali quā alter tenet. qd ius dicit sibi cōstitutū de cōsensu tam dñi qz vasalli. vel agit rei vendicatione expressa causa. qz res est feudalis. et dicit se feudatariū alter negat. naz qz quilibet eozū fatetur dominū feudi esse dominū qz ip̄e domin⁹ iudex est. **Item** si simplicif agitur rei v̄dicatione: nō expressa causa s̄ si certum est qz questio siue causa expressa nō tāgit naturā feudi: vt quādo actor deducit dominū vtile vel directū ex alia causa qz feudi vt qz dicit se p̄scripsisse vel emisse a vero dño tunc si poterit domin⁹ cognoscere qz iudicare nō potest nisi sup causa specialiter deducta et illa nō tangit iurisdictionē suam. et ideo quādo agitur coram ordinario: nisi domin⁹ feudi habeat als p̄ter naturam feudi ordinariāz iurisdictionē in vasallos: qz tūc cognosceret nō ratione feudi s̄ vniuersalis iurisdictionis. **Si** vero dubiū est an causa deducta tangat naturam feudi vel nō. qd possit esse dupliciter. vel quia causa agendi ē generalis q̄ p̄t cōcludere et nō p̄cludē causam feudalem: vt quia agēs rei v̄dicatione nō expressa causa videat omne dominū directū et vtile in iudiciuz deduxisse et tūc cognosceat domin⁹ feudi. **Aduerte** tamē qz si reus in p̄ncipio opponat cōtra iurisdictionem repellitur actor nisi in additione ad libellum vel in alia postea exprimat causam vel q̄litatez imprimētē iurisdictionē in dominū feudi. potest sc̄do esse dubiū qz l. 3. specificē agatur ex causa feudali negatur causam esse feudale et tūc si negatur dominū feudi: p̄cedit dominus et sūmarie cognosceat. **An** questio tangat naturā feudi. sed si negatur dominū fore dominū feudi: tunc domin⁹ nō cognosceat: qz nemo iudex in p̄pria causa. de hoc ergo cognosceat ordinarius. coram quo si excipiat qz dñs

feudi sit dominus: poterit coram eo pbari sū marie p excipientē: quia pbatione pendente debet ordinarius in pncipali supsedere: quia quādo est p iudicialis ⁊ ea pbata remittetur cognitio ad dñm feudi sū Inno. vt nō. ant. de iudi. cetez. ⁊. venio ad scdm.

Feudi questio tāgens vasallū clericū an possit cognosci ⁊ decidi p dñm laicū. vide sū bo iu dex iurisdictionē habens.

Feudi questio quādo est inter vasallos a scdo domino inuestitos: an terminari debeat p ipsum scdm dominū a quo imediate habuit feudum an per p̄mu⁹ dominū superiorē a quo scds domin⁹ fuit inuestitus. dic sū Inno. q̄ si scds domin⁹ cessit soluz certam feudi p̄tē debet sub eo fieri id quod dictum est fieri cuz p̄mo feudatario seu vasallo: secus si totum in feudauit: qz tūc sub p̄mo dño fieri debet. nō. ant. de iudi. cetez. ⁊. q̄ro qd si feudatari⁹. penul. colū. ⁊ nō. e. c. circa fi.

Feudi questio adeo debet per dominuz feudi decidi in casibus p̄missis q̄ nō potest iurisdictione illius cause feudalis in aliū progari. S3 iurisdictione que competit parib⁹ curie in causa feudi inter dominū ⁊ vasallū: bene potest in aliū progari volente domino ⁊ vasallo: qz tūc nulli fit p̄iudiciū. nō. ant. de iudi. cetez. ⁊. quero an in casib⁹.

Feudi questio an inter vasallū ⁊ tertiu⁹ qui nō est vasallus cognoscitur p ordinariuz. quia h casus non est a legibus feudozū determinat⁹: ⁊ sic remanet sub regula vt actor forz rei scq̄ nō. ant. de iudi. cetez. ⁊. venio ad tertiu⁹.

Feudi questio quādo est inter pares curie termināda: debēt eligi conuasalli habētes similia feuda ab eodem domino. ⁊ ideo sup feudo comitū debēt vocari ali⁹ vasalli comites. sup per alijs feudis inferiorib⁹ debent vocari ali⁹ vasalli habētes similia feuda: ⁊ illi dicūt pares. nō. ant. de iudi. cetez. ⁊. q̄ro qui dicantur penul. colū.

Feudi questio quādo est termināda per pares nō eligentur nec vocabūtur omnes. sed vnuz ex eis eliget dominus: vasallus aliū sū glo. decreti. Quidam tamē dicunt q̄ ipi pares ex se eligent tñ duos. vel quot voluerint. qz habent iurisdictionē a lege eo ipso q̄ sunt vasalli sed als non haberēt iurisdictionem. ideo possunt dare q̄bus volunt. ⁊ illi electi ab eis partim ordinaria p̄tīm delegata iurisdictione vt̄tur. sed glo. feudozū dicit q̄ eligent pares in cōcordia domini ⁊ vasalli. etsi discordant eligētur in numero pari. ⁊ p̄mo eliget dominus. scdo vasallus. ⁊ p̄dicta pcedunt nedū in feudo laici: s3 etiā ecclesie. nō. ant. de iudi. cetez. ⁊. q̄ro q̄ pares. penul. colū.

Feudi questio quādo deuoluif ad pares: si dominus non habet pares. eligētur arbitri ad similitudinē iudicis suspecti sū Inno. S3 gl. feudozū dicit q̄ reuertit ad ordinariuz. quia cū iurisdictione detur eis p̄ter ius: cessante modo per quē lex dat iurisdictionē. reuoluif iurisdictione ad alieū antiquū. qd pcedit nedū i feudo laici: s3 etiā ⁊ clerici. nō. antho. de iudi. cetez. ⁊. q̄ pares. penul. colū.

Feudi questio quādo est ad dominū deuoluta si negligit cognoscere: potest adiri p̄ximus superior ordinarius q̄ cognoscet. nō. anth. de iudi. cetez. ⁊. qz si dñs. penul. colū. idem si non possit iurisdictionem exercere p̄pter preruiā vasalloz. vt nō. idē ant. e. c. i p̄n. ⁊. nō. qd.

Feudi questio si deuoluif ad dominuz vel ad pares curie: debēt in pcedendo seruare ordinem iudicioz ⁊ sunt iudices ordinarij. nota. ant. de iudi. cetez. in fi.

Feudi questio quādo est de iurisdictione domini feudi: potest illam exercere etiam i psonaz ecclesiasticā. nec tūc ordinari⁹ clerici potest se de illa introumittere. quod est notabile. vt nō. antho. de iudi. cetez. in p̄n. ⁊. nota quod vbi tribuif. Aduerte tamen q̄ si domin⁹ feudi sit laicus: nō potest cognoscere in clericuz. nota anth. e. ti. at si clerici. in p̄nci. ⁊. opono. cum glo. Quod est verum si agatur criminalit̄ de crimine occasione feudi: secus si sit causa mere ciuilibis tangēs naturā feudi: quia de illa domin⁹ laicus cognoscit etiam iu clericū sū Inno. cōmune opinionionez. vt nō. antho. de fo. cōpe. c. verū. ad finē. p̄me colū. ⁊. vij. colū.

Feudi questio existēs inter vasallos: potest p dominū feudi alteri delegari. ⁊ lz in delegatione dicat saluo iure ipius domini: nō poterit p hoc delegatus aliqd domio abiudicare. nota Ro. ⁊ dlu. cxciij.

Feudum an transeat ad legitimos vel etiaz ad legitimos ex legitimatis natos. vide sub vbo fili⁹. ⁊. filius legitimatus.

Fictio trahens se retro lz comprehendat in se voluntarie gesta medio tēpore: tñ non cōprehendit illa que d necessitate gesta sunt. nō. Bar. in. l. j. in p̄nci. ff. de his q̄ nō. infra. ⁊ vide sub vbo vba. ⁊. vba denotātia. ⁊. sequenti.

Fictio simplex nō operat tantū quātū operat fictio p̄iudicia p̄uilegio. vt ibi nota. ⁊. sub verbo statutū. ⁊. statutū non extendit.

Fictio si ad eūdem finē cum veritate cōcurrat: p̄ualet veritas fictioni. secus si fictio et veritas tendant ad contraria vel diuersa. nō. Bar. in l. filio. in p̄nci. de libe. ⁊. postu.

Fictio trahit retro quo ad actus p̄dentes. nō quo ad perfectos ⁊ p̄sumatos. vt notat anth.

in. c. p̄te rea. de apel.
Fictio differt a p̄lūptiōe iuris ⁊ de iure. vt nō.
anth. de spon. is qui.

Fidei cōmissari⁹ vniuersalis transmittit
ius petēdi fidei cōmissum vel saltez ius
deliberādi ante restitutionē factam : et
etiā ante aditam hereditatē. nō. Bar. d. lega.
j. l. cū filio. penul. ⁊ vlti. colū. qd̄ itellige in fi/
deicōmissio pure relicto. vel i die certuz.

Fidei cōmissari⁹ decedens aq̄ p̄ditionis vl̄ diei
euentum : non trāsmittit. C. de ca. tol. l. j. §. si
ue aut̄ sub p̄ditione. nisi p̄ditio esset tacita. vt
nō. Bar. in. §. siue aut̄. ⁊ hoc d̄ tacita conditi
one declara. vt nō. Bar. in. l. cōditiones q̄ ex
trinsec⁹. ff. d̄ p̄di. ⁊ demō. ⁊ i. l. iij. C. d̄ lega. j.

Fidei cōmissuz relictu sub p̄ditione. si filius in
stitutus decesserit sine heredib⁹ : itelligitur id
est sine liberis. q̄ als fidei cōmissuz nunq̄ pos
sit habere locū : cum quilibet heredes habeat
saltē fiscū. ff. ad trebel. l. ex facta. §. finali. ⁊ ibi
nō. Bar. etiā d̄ p̄ditioe si decesserit sine filijs

Fidei iussorem si quis dare tenet et ipm
dare non potest: q̄ non inuenit volen/
tem fidei iurare: sufficit iuratoriā cauti/
onē p̄stare. ter. d̄ donati. inf. vi. ⁊ vro. p̄ vras
Fidei iussor si vult agere cōtra p̄ncipales : quia
dicat se soluisse debitū. oportet q̄ p̄bet veraz
solutionē. nec sufficeret instrumētū i quo cre/
ditor fateat se a fidei iussore pecuniā recepisse.
vt nō. Bar. ff. d̄ iuriur. l. duob⁹. §. a fidei iussore.
re. vide sub verbo p̄curator. §. p̄curator ha/
bens mādatū ad recipiēdū.

Fidei iussor an possit eē testis p̄ncipali sup cō
tractu p̄ q̄ fidei iussit. vide sub vbo testis. §. te
stificari nō pōt fidei iussor.

Filius emācipatus lz sit clericus potest
recipere cessionē a patre contra laicū.
nō. Ro. cōclu. clxxij. ⁊ vide sub verbo
negatiua an ⁊ quādo. ⁊ i verbo p̄sumptio. §.
p̄sumi an debeat q̄s. ⁊ vide in vbo p̄curator
§. vniuersitas. §. arbitrator. §. p̄scriptio. §. p̄
scribitur iuri.

Filius nō p̄t inuitus emācipari nisi ex causa. si
cut nec pater possit cogi inuitus emancipare
nisi ex causa. nō. Bar. in. l. q̄daz cū filiū. ff. de
vbo. obli. fallit i infāte q̄ p̄ter ei⁹ p̄sensū eman
cipat. p̄ tex. l. iubem⁹. i fi. C. d̄ emāci. li.

Filius naturalis ⁊ etiam spurius lz non possit
patri succedere: possit tamē in bonis que non
fuerunt patris succedere fratri suo pupillo ex
iudicio patris pupillariter eum substituentis
Itē ex iudicio heredis instituti p̄ patrem pōt
etiā in bonis que fuerūt patris succedere. nō
Bar. de vul. ⁊ pupil. l. si is q̄.

Filius spurius nō potest ab eo cui pater vēdit
bona reposcere: q̄ p̄sumit in fraudez factum

nō. Bar. ff. d̄ vul. ⁊ pu. l. si is cui.

Filius familias potest p̄ patre impetrare rescri
ptum ad agendū nedum curia sed extra etiā
sine p̄sensu patris. nō. Ro. cōclu. clxx. ⁊ p̄t in
causa bñficiali esse in iudicio etiā sine cōsensu
patris. nō. Ro. p̄clu. clxxij.

Filius familias potest i aliquib⁹ casib⁹ esse in iu
dicio sine cōsensu patris. in alijs aut̄ casibus i
q̄bus requirit̄ cōsensus patris si ex post facto
interueniat validat̄ iudiciū prius habitū. nō
Ro. cōclu. clxx. potest etiam filius familias in
alio casu in iudicio coram iudice cōparere: et
debitum cōfiteri ⁊ p̄ceptum de soluendo reci
pere. vt nō. s. verbo confessio facta corā iudi
ce competente.

Fili⁹ legitimatio p̄tinet ad papam ⁊ imperato
rem ⁊ regem nō cognoscentē superiorē. Item
potest fieri p̄ cōsuetudinem ⁊ per statutū vni
uersitatis nō alterius. ad h̄ vide Inno. ⁊ ant.
de fi. instrumē. cū p̄ tabellio

Filius illegitim⁹ ē inhabilis ad bñficia. vt nō.
Ro. p̄cl. cclij. Cōtrariū nō. Inno. ⁊ Jo. an.
in. c. cū n̄ris. in p̄n. ⁊ de p̄ces. p̄ben.

Filius illegitim⁹ non p̄t legitimari p̄ inferiorē
a p̄ncipe ad successionē hereditatū. nec etiam
papa id pōt: nisi in terris sibi tēporali domi
nio subiectis. nō. Ro. p̄clu. cxcv.

Fili⁹ legitimat⁹ vel nepos legitim⁹ ex filio legi
timo natus: an succedat i feudo. vide Jo. an.
in. c. latoz. q̄ filij sūt legiti. sup. j. glo. ⁊ Bal. in
c. naturales. i ti. si de feu. cōtro. fue. inter do.
⁊ cognā. vbi tex. dicit q̄ nō. vide aliqd̄ p̄ eū i
l. finali. in fine. C. d̄ vbo. signifi.

Fili⁹ ex scdo matrimonio nar⁹ censet̄ legitim⁹
lz pater p̄mo cū alia p̄traxisset: si scdm matri
moniu fuit publice cōtractū ⁊ vro: scda igno
rauit p̄mum matrimoniu. secus si sciuit vl̄ sci
re debuit: vt q̄ p̄mum etiā fuit publice cōtra
ctum. lz si scdm matrimoniu fuit clandestinū
tūc ex illo nar⁹ nō est legitim⁹ lz mater p̄mum
matrimoniu ignorasset. si tamē sup p̄mo esset
lata snia diuortij a qua nō eēt appellatū : tunc
nar⁹ de scdo eēt legitimus lz sentētia diuortij
postea retractaret. nō. Inno. ⁊ Jo. and. in. c.
cū inhibitio. de clādesti. despō.

Fili⁹ nar⁹ ex muliere cū qua nō potuit cōtrahi
obstante impedimēto cōsanguinitatis aut af
finitatis aut publice honestatis: habet̄ p̄ legi
timo si de facto fuit publice matrimoniu con
tractum ⁊ vir ⁊ mulier vel alter ipoz ignora
uit impedimētū. quod p̄sumitur eo q̄ publi
ce p̄traxerūt. sed si clādestine: tūc nō habetur
p̄ legitimo: etiā si vir ⁊ mulier impedimētum
ignorauerint. vt nō. Inno. ⁊ Jo. an. de clam
desti. despō. cum inhibitio.

Fili⁹ hereditatē paternā etiā non aditam trās

mittit ad quemlibet heredē etiā extraneū. nō
Bar. ff. d. testa. mili. l. ex militari. in fi. trāsmi-
tū: tū eam ex bñficio abstinēdi. vt nō. Bar. ff.
de acq. heredita. l. si q̄s filiū. §. j.

Filius l3 sit suus heres ⁊ necessarius patris de
iure ciuili: tamē qz de iure p̄torio habet bene-
ficiū abstinēdi nō potest vt heres a credito-
ribus hereditarijs p̄ueniri: nisi p̄bes q̄ here-
ditati se miniscuerit l3 se nō abstinuerit. nota
Bar. ff. d. acq̄reda hereditate. l. necessarijs.

Fili⁹ p̄mogenit⁹ nō p̄t sine causa p̄uari p̄ p̄ez
bonis ⁊ iurib⁹ q̄ ex p̄suetudine vel als iure p̄i
mogeniture sibi debent. vt nō. Jo. an. ⁊ ant.
l. c. litz. de voto. ⁊ i regula. sine culpa. q. ij.

Fili⁹ p̄mogenit⁹ sicut excludit sc̄do genitū d̄ bo-
nis p̄mogeniture debitis: ita ⁊ fili⁹ p̄mogeni-
ti patre defūcto excludit patruū sc̄do genitū.
nō. Oldra. p̄ filio. cccxj. ⁊ Jo. an. in addi. spe-
cu. super rubri. de feu. ⁊. redeundo. l3. Cy. di-
cat p̄trariū. C. de bo. ma. l. si vna. idem tenet
Oldra. dicēs q̄ hec opinio est p̄stātor de ve-
ritate iuris in cōsilio. xcij. Bal. tetigit. C. de
ope. liber. l. liberti. ⁊ pleni⁹ disputat. C. d̄ iure
liber. l. cū antiquiorib⁹. ⁊ ibi similiter dicit q̄
nepos p̄feratur q̄n id quod peti⁹ iure p̄moge-
niture feudum est. Cōtrariū tenet Bal. in. l.
vt itestato. C. de suis ⁊ le. in. l. tutela. §. si duo
ff. de testa. tu. idē tenet Bar. in. aut. post fr̄s.
C. de legi. here. vbi dicit q̄ ius p̄mogeniture
p̄sistit in feudo. filius sc̄do genit⁹ p̄fertur ne-
poti. ⁊ vide oīno qd̄ nō. Bar. in. l. is potest. ff.
de acquirē. here. ij. colū. vide oīno sub x̄bo
mors. §. mortu⁹ p̄ re publica. Aduerte tamen
q̄ non dicit filius p̄mogenitus regis qui na-
tus est ante dignitatē regalem. vt nō. Bar. in
l. cū satis. C. de agri. ⁊ censi.

Filius institut⁹ de restituēdo grauatus p̄t de
trahere duas q̄rtas s̄m canonistas. de testa.
Raynūci⁹ ⁊ Raynaldus. ⁊ debēt legiste hāc
opinionē sequi. vt nō. Jo. an. in. d. c. raynal-
dus. ⁊ tangūt Bar. ⁊ Bal. in. l. pompo. §. me-
minisse. ff. de inoffi. testamē. ⁊ Oldra. consilio
suo. cl. vj.

Filiusfamilias nō p̄t testari nec codicillari etiā
patre volēte. l3 causa mortis donare p̄t: eo cō-
sentiēte. nō. Bar. ff. de testa. l. q̄ i p̄tate. requi-
ritur tū q̄ ille cui donat sit p̄sens vel publica
p̄sona stipulef̄ p̄ absente. nō. Bar. in. l. tā is.
§. j. ff. de dona. cau. mor. patri autē p̄sentiēti
etiā nō p̄t filiusfamilias causa mortis dona-
re. p̄t ergo pater p̄sentire filio donanti ad co-
modū alteri⁹ sed nō ad comodū ip̄ius patris.
ideo nec consensus patris valeret si fili⁹ dona-
ret fratri in eiusdez patri p̄tate existētī: inq̄stū
ex illa donatiōe q̄reref̄ patri vsufruct⁹. vt nō
p̄ glo. ⁊ Bar. in. l. j. ff. de auto. tu.

Filius militis dici non debet q̄ ante adeptā mi-
litiā natus est. dicit Bal. in. l. imperialis. §.
is illud. C. de nup.

Filius an sequatur p̄ditionem patris vel m̄ris
vide sub x̄bo seruus. §. j.

Filius legitim⁹ habili⁹ ē ad bñficia q̄ dispē-
sat⁹. qz legitimatio vberior est. et per eam ba-
stardus efficitur legitim⁹. vt nō. anth. in. c. cū
vinconienf̄. de elec.

Fili⁹ bastardus nō d̄ esse de domo vel familia
vel agnatione patris. ⁊ hoc s̄m p̄p̄riā signifi-
cationē. l3 si cōmunis modus loquendi eēt q̄
appellatione dom⁹ vel familie vel agnationis
p̄tinerent bastardi: tūc sine dubio p̄tinerent.
Itē fili⁹ bastardus d̄ nobilis si pater fuit no-
bilis. vt nō. Bar. in. l. fi. C. d̄ x̄bo. signifi. Cō-
trariū dicit Bal. in. l. cū legitime. ff. d̄ sta. ho.
⁊ refert anth. in. c. venerabilez. q̄ filij sunt le-
giti. xxviij. colū. Si p̄deres verba Bar. nō
p̄tradicit. qz non dicit q̄ fili⁹ bastardus sit no-
bilis: sed qz est nar⁹ ex patre nobili. d̄ etiā de
parētela esse ⁊ de sanguine patri. vt nō. Bar.
in. l. p̄nūciatio. §. familie. ff. e. ri. vide pleni⁹
p̄ euz in. l. tutelas. in p̄nci. de ca. di. ⁊ quod d̄
in bastardo: idē in legitimis ex bastardo nai.
vt nō. Bal. in. d. l. fina. C. de x̄bo. signifi. Ad-
uerte tū q̄ l3 bastardus dicat esse d̄ genere et
sanguine patris: tū hāc habet q̄litate q̄ d̄ de
genere ⁊ sanguine imp̄obato. vt nō. Jo. an. i
c. statutuz. ij. de here. li. vj. in nouella. sup. gl.
supradixit. vide glo. in. de. j. d̄ baptis. sup. ver-
bo liberi. S3 videt q̄ bastardus nō dicat esse
genere patris: qz gen⁹ sumit p̄ agnatione. vt
nō. p̄ glo. ⁊ Bar. ⁊ ange. in. l. j. ff. de proba. ⁊
sic gen⁹ ⁊ agnatio sunt noia ciuilia q̄ nō cadūt
in bastardis. vt nō. Bar. in. locis. s̄. allega. ⁊ i
l. ex facto. §. si q̄s rogat⁹. ff. ad trebel. vbi etiā
ange. idē dicit. ⁊ Bal. in. l. generalit̄. §. fi. C.
de insti. ⁊ substi. Itē dicit Bal. q̄ bastardus
nō ē de castro nec d̄ domo legitimorū nec p̄t
portare arma ip̄oz nisi ei p̄cedat vt ip̄e nō. in
l. filiū. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. iur. l3 anth.
dicit q̄ ex cōmuni vsu seruat cōtrariū: l3 stri-
cte dicat fili⁹ quē nuptie demōstrāt. vt ip̄e nō
in. d. c. p̄ venerabile. xxviij. colū.

Filius eximitur a patria potestate eo ip̄o q̄ est
factus ep̄s. tex. est i. c. p̄ venerabilem. qui filij
sunt legitij.

Fili⁹ illegitim⁹ an p̄t legitimari p̄ statutū ciui-
tatis. Bar. dic q̄ nō. in. l. ij. ff. de testa. ⁊ in. l.
nō ambigif̄. ff. de legi. idē dicūt butri. ⁊ Bal.
si p̄ls habet ad h̄ p̄tatez a p̄ncipe p̄cessam: ⁊
tūc planū ē q̄ p̄t legitimare. idē si p̄ls ē in q̄si
possessione legitimādi tāto tpe cui⁹ p̄trariū nō
est memoria. idē si allegat p̄cessionē cū possessi-
one t̄pis decimalis. per. l. cuz in rem x̄so: his

cessantibus si ipsi habet regalia. et multo minus potest si non est liber. et hec vera in quantum ipsi vel let legitimare ita quod filius esset integratus ad iura legitimatis ubique locorum. si autem vellet simpliciter habitare filium ad successionem acti legitimus esset: potest ad bona que sunt in territorio status entis etiam si spurius sit secundum Bar. ut non. anth. in. c. p. venerabile. que filii sunt legitimi. colu. xviii. non. nunquam autem potest civitas. sed Bal. dicit contrarium in spurio sed de naturali fateatur quod potest per statutum habitari ad succedendum. in. d. l. j. de iure annulorum aureo.

Filius que spurius et incestuosus simul: an potest legitimari per habere potestatem et privilegium legitimandi spurios et incestuosos. Jo. cal. dicit quod non quod istud privilegium est exorsum in quo non venit dicta species mixta. ut refert Jo. an. i. additi. spe. sup. rubri. que filii sunt legitimi. non. huic questione. Bar. dicit contrarium in. l. j. ff. de verbo. signi. Anth. dicit quod opinio caldrini est vera quod alteri non fieret iudicium per legitimacionem talem venienti ad successionem. opinio Bar. est vera quando fieret alteri iudicium ut non. anth. in. d. c. p. venerabile. xx. colu. non. nunquam autem habens. vide s. verbo dispensatio. §. dispensatio facultas.

Filius illegitimus an possit legitimari per episcopum. vide s. verbo episcopus. non. episcopus non potest legitimare.

Filius et si legitimatus simpliciter. et postea pater habuit filium legitimum ex uxore legitimatio evanesceat: quod in rescripto legitimacionis inest conditio si pater legitimus non habuerit secundum Frā. de verbo. ut non. Jo. an. in additi. specu. de successione. ab intestato. §. j. non. sed ex facto. Contrarius tenet Goffre. ut non. ibi specu. et idez non. anth. in. c. p. venerabile. que filii sunt legitimi. xxvii. colu.

Filius illegitimus si legitimatus post mortem patri et tacet patrem reliquisse filios legitimos. non valet legitimatio tanquam surrepticia ex taciturnitate predicta. ut non. Jo. an. in additi. specu. de successione. ab intestato. §. si. non. sed ex facto.

Filius natus ex duplici adulterio scilicet ex patre uxore rato et matre alteri uupta. si in impetracione legitimacionis dicat se natum de adulterio: tacita duplicitate predicta: non valet impetratio tanquam surrepticia. ut non. Jo. an. in additi. spe. sup. rubri. que filii sunt legitimi. non. quero si natus. et habet tenet anth. in. c. p. venerabile. qui filii sunt legitimi. ix. colu. non. nunc descendendo ad secundum. idem si filius sit natus de adulterio mixto cum incestu et tacuit se incestuosum. ut non. Jo. an. sup. rubri. predicta. non. huic questione.

Filius si legitimatus legitimacione noui iuris collatiua puta tali perferimus legitimatorem: talis legitimatio non trahit retro. sed si legitimatus legitimacione rescriptiua: ut reintegram te ad oia iu-

ra primena acti legitime natus esses: tunc trahit retro usque ad principium natiuitatis. ut non. ant. in. d. c. p. venerabile. xxj. colu.

Filius qui legitimatus an sint citandi illi que alii sunt ab intestato successuri. dicit Jo. an. quod non valet legitimatio nisi consentiat illi quebus iudicatur: quod legitimatio fit ex iurisdictione prorogata ut ipse non. in. d. c. p. venerabile. in verbo libere. et in verbo potuit. sed in additi. spe. in ti. de successione. ab intestato. §. j. non. sed ex facto. per primam questionem non facit differentiam inter iurisdictionem prorogatam vel non prorogata: sed simpliciter dicit non prorogari agnatis quebus erit ius quesitum. Hosti. dicit quod si legitimatio fiat viuo patre: sufficit consensus soli patris: proterque in feudalibus in que requiritur etiam consensus domini feudi. sed si fiat mortuo patre: requiritur consensus omnium quibus iudicaretur in successione: ut refert Jo. an. in. d. c. per venerabilem. in verbo requisisti. et idez dicit Hosti. in summa. qui filii sunt legitimi. penul. colu. quo ad hereditatem iam deuolutam. sed quo ad deuoluendam: non requiritur consensus alicuius secundum Hosti. ibi. Bar. autem in. l. galli. §. et quid si tunc. dicit quod si pater petit filium legitimari: tunc si pater ordinauit in testamento filium legitimari: non requiritur citatio alicuius secus si pater nil ordinauit: quod tunc requiritur citatio et consensus illorum quibus erat ius succedendi quesitum. posset tamen princeps si vellet etiam illis irrequisitis legitimare. Et idez dicit Bal. in dicto. §. et quid si tunc. sed antho. in hoc passu diffuse et satis inuolute loquitur tamen conclusio sua est hec. aut legitimatio fit post mortem patris de cuius successione agit aut in vita. primo casu si non exprimitur aliquid de iure alteri quesito: valet legitimatio: sed non ad preiudicium illius de cuius preiudicio agit. si autem princeps exprimat de hereditate et iure alteri quesito: valet legitimatio in terris legitimantis etiam ad preiudicium alterius non citati. sed in alijs terris non valet nisi consentientibus illis quibus est ius quesitum. secundo casu principali quando legitimatio fiat in vita patri si fit ad patris voluntatem: valet etiam ad preiudicium sperantis hereditatem etiam illo non vocato. exigitur tamen quod fiat mentio agnatorum. et quod dicatur non obstante lege. nec sufficeret secundum sine primo. si vero fiat ad instantiam filii: tunc non valet non consentientibus agnatis: nisi princeps fuerit certificatus patrem alios liberos vel agnatos legitimos habuisse. et hec vera: etiam si princeps motu proprio legitimacionem faciat. ut non. ant. i. d. c. per venerabile. xxj. et **Filius** non potest legitimari nisi ipse et pater (xxij. colu. ter eius si viuit consentiat. ut non. ant. in. d. c. p. venerabile. xxij. colu.

Filiū legitimatio potest fieri p̄ pcuratores tam ex parte filij q̄ ex pte patris. vt nō. ant. in. d. c. p̄ venerabilē. xxij. colū. Et idem tenet Bar. i. l. gallus. §. fositan. de libe. et postu.

Filius an possit emancipari p̄ pcuratores tam ex pte sui q̄ ex pte patris. vide sb̄ x̄bo pcurator. §. pcurator. nō p̄t p̄stitui p̄ patrē.

Filiū nō p̄t aliq̄s adoptare p̄ pcuratorē. ff. d̄ adop. l. post mortē. §. si. et ibi nō. Bar. Idem nō. ant. in. d. c. p̄ venerabilē. xiiij. colū.

Filius l̄ potest legitimari vt fili⁹ patre petēte: tñ nepos ex filio p̄mortuo nō p̄t peti legitimari vt nepos petēte auo. qd̄ ē vex i legitimatio ne restitutua. s̄ in collatiua sic. vt nō. anth. in. d. c. p̄ venerabilē. xiiij. colū.

Fili⁹ potest legitimari vt succedat in certa parte et in certa nō. nō. antho. in. d. c. p̄ venerabilem. xiiij. colum.

Filius legitimatus an cōprehenditur in statuto loquēte de legitimo vide sub x̄bo statutus loquens de legitimo. et §. se.

Filius legitimatus simpliciter acquirit indifferenter ius succedēdi agnatis: siue de illis fiat mentio in legitimatiōe siue non. et hoc verū in legitimatiōe restitutua. et idem in collatiua si fiat als̄ habenti succedēdi ius a natura. s̄ si sit als̄ non habenti a natura tunc nō acq̄rit ius succedēdi nisi iter p̄sentientes. vt nō. ant. in. d. c. p̄ venerabilē. xxv. colū.

Filius legitimat⁹ viuente patre rūpit testamētum patris in quo ip̄e nō fuit institut⁹. vt nō. ant. in. d. c. p̄ venerabilē. xxvj. colū.

Fili⁹ legitimatus excludit substitutuz patri sb̄ cōditione si pater decefferit sine liberis legitimis. fm̄ Jaco. d̄ are. vt nō. Jo. an. in additi. spe. in ti. d̄ succes. ab intesta. §. j. v. sed expost facto. in fine. Contrariū dicit antho. in. d. c. p̄ venerabilē. xxvj. colū.

Fili⁹ appellatione non continet bastardus. nec quo ad honores et comoda. nec quo ad penal̄ et damna. vt nō. Bal. in. l. filium. ff. d̄ his qui sunt sui vel alie. iur̄. vide sub x̄bo statutuz. §. statutū deponēs de filio.

Filius naturalis tm̄: pp̄rie dicitur ille qui ē natus ex cōcubina in domo retenta: l̄ ex cōmuni vsu loquēdi dicitur filius quilibet natus ex soluto et soluta. vt nō. Jo. an. in addi. spe. in ti. qui filij sunt legiti. super rubri. v. que stionē. de statuto. et nota. antho. in. d. c. p̄ venerabilē. xxvij. colū.

Filiusfamilias si per viginti annos se gessit p̄ sui iuris: liberatur a patria potestate. l. j. et ibi nō. C. de pa. po. Si aut̄ fuit emācipat⁹ sed minus legitime. tūc si p̄ decēniū se gessit p̄ emancipato: efficit sui iur̄. l. post mortē. ff. d̄ adop. Et p̄dicta nō. ant. d̄ censi. puenit. penul. co.

Filius viuo patre non d̄: habere aliq̄d ius illegitima. nec viuo patre est ei debita s̄ q̄si debita. nō. Bar. in. l. fi. de li. ag. S̄ Bal. aliter dicit in. l. iij. C. de iur̄. et fac. igno. et h̄ quo ad legitima filij naturalis. S̄ i legitimati filij adoptiui siue arrogati: vide q̄ filius i illa ius habeat viuo patre: q̄ etiā in vita patris sibi debetur et dies cedit l̄ non veniat nisi post mortē patris. et sic viuo patre ex cōstitutioe diui p̄j statim pater adoptiuus tenetur et obligat̄ ad quartā: l̄ non possit peti nisi post eius mortē et est casus in. l. j. §. si impuberi. ff. d̄ colla. bo. per quem tex. cōcludit q̄ filius decedēs viuo patre adoptiuo: trāsmittit ius suū et illā quartā: l̄ Bal. dicat p̄trarium in. l. si arrogator ff. d̄ adopti. et male. quia contra tex. in. d. §. si impuberi. imo bene dicit: et est casus p̄ eo. nā ibi datur cōclusio q̄ illa que ad heredem trāsmittitur: conferunt̄. ideo si tractatur de collatione quarte viuo patre: non fit collatio. ergo etiam nec fit trāsmissio. nec obstat q̄ tex. dicit q̄ quarta debet̄ viuo patre: quia illud verbum debetur: stat imp̄prie. vel debet̄ i euentū q̄ pater p̄decedat. Sic etiā dicim⁹ q̄ filio naturali debet̄ q̄rta siue legitima iure naturali: et tñ intelligit̄ q̄ debet̄ in euentū quo pater p̄decedat als̄ sequeret̄ q̄ plus iuris haberet̄ legitima filius adoptiu⁹ q̄ filij naturalis. cōtra id qd̄ nō. glo. insti. de adop. §. cū aut̄. et in. l. si erogaf. ff. e. ti.

Filiusfamilias si recipit dotē in pecunia vel in specie et ex re vel pecunia dotali aliq̄d lucret: vtrū patri de dote vel lucro aliquid acquirat in pp̄rietate vel vsufructu. vide Bar. in. l. cōtra iura. §. j. ff. de re. amo. actione.

Filiusfamilias est capax dotis. ff. solu. matri. l. ij. §. q̄ si in patris. ff. fami. hircif. l. p̄poni⁹ filadelfus. ideo illaz non acq̄rit patri. vt notat Bar. in. l. placet. ff. de acqui. heredi. saluo q̄ actio p̄ dote restituenda ē cōmunis patris et filij. in. d. §. q̄ si in patris.

Filiusfamilias an et q̄n p̄t cū patre p̄trahere et se inuicē obligare. vide plene p̄ Bar. in. l. frater a fratre. ff. de cōdi. inde.

Filiusfamilias acq̄rit p̄ri vsufructū d̄ oibus q̄ ex opa sua q̄rit: q̄ talia reputant̄ aduenticia. A. de bo. q̄ li. l. cū oportet. i. p̄n. et nō. ibi Bar. in. l. si tibi. x. §. si partus. ff. de pactis.

Filiusfamilias est capax dotis vxoris. et filiafamilias est capax donatiōis p̄pter nuptias viri: et tam filius q̄ filiafamilias sūt capaces lucroz nuptialiu⁹: et in illis habent hodie heredes. C. de bo. que libe. l. qd̄ satis. et Bar. in. l. post dotem. An aut̄ filiusfamilias habeat heredem in dote. vide Bal. in. d. l. quid satis. et Bar. in. l. post dotē. ff. solu. matri.

Filius familias succedit filio suo nepoti quo ad
aut in proprietate. auus autem retinet usufructu.
C. de bo. que libe. l. quid satis. 7 ibi no. p
Ly. 7 Bal.

Filius emancipatus non potest patri stipulari:
sz pater filio emancipato sic. 7 que sit ratio dif/
ferentie: vide Bar. in. l. quod dicitur. ad fi. ff.
de xbo. obli.

Filius an potest stipulari patri existenti i prate:
vide Bar. in. d. l. quod dicit. ad fi. 7. l. si fili.
ff. de xbo. obli.

Fines castroru 7 villaru non est necesse
ponere in libello in quo petitur castruz
vel villa: sed sufficit nome castru vel vil
le exprmere: quia castra et ville comuniter sut
nota: nisi essent duo castra. vl due ville eiusde
nois. no. Bar. i. l. si i rem. ff. de rei vedi.

Fines pbant p antiquos libros 7 p antiqua i
strumeta. vt pbatur de pba. c. cuz causam. et
d. censi. cu olim. in tex. 7 glo. Et lz tales fines
describant p verba narratiua ob aliud emissa:
tm qz in talibus sufficiunt leues pbationes. illa
xba narratiua faciunt plena pbatione. vt no.
Jo. an. in. c. abbate. s. papa. d. priuile. li. vj. in
glo. sup xbo pbata. idem no. Bal. C. de iur.
deli. l. cu aliqs. 7 d. epi. 7 de. l. pueticula. si au
tem instrumeta no essent antiq: ruc licz fidem
faceret int prahetes: no tm q ad tertiu. vt no
Bal. in. d. l. pueticula. Sz intelligit glo. 7 qd
no. Bar. in. d. l. cu aliqs. 7 Inno. in. c. cum in
iure. de offi. delega.

Fiscus no est ver heres deportati siue
illius cuius bona sunt publicata licz in
ipm fiscu traseant oia bona pdenati. sz
coditionalia iura puenit. nota ant. de iuriur.
qntaualis. x. xij. ofia.

Fiscus si vendit rem aliena: an emptor sit secu
rus: vide pulchre p Bal. in. l. j. C. de here. vl
ac. ven.

Fisci puilegia 7 iura in corpe iuris sperfa. vide
pulchre collecta p Bal. i. d. l. j. C. de here. vl

Forma dat esse rei: 7 ea defi (ac. ven.
ciete res deficit. qd est vez in forma es
sentiali 7 naturali. sec i accidentali 7 vo
luntate hois inducta. no. ant. de rescrip. sup
litteris. x. colu. Sz Jo. an. dicit q vbi forma
trahit ab homine: no valet ipo iure actus fa
ctus forma no fuata. sec i forma tradita a iu
re. vt ipe no. in de. j. d. sequel. possel. super. x.
nullatenus.

Omnicatio oem carnale illicituz 7 cubi
tu comprehendit. no. ant. de coha. cleri.
vra. ij. colu.

Fornicator siue sit pfbz siue sit simplex cleric?:
eode iure 7 eode modo puniet. no. ant. d co/
habi. cleri. vra. x. nota q.

Frater vterinus tm: excludit fratrem co
sanguineu tm a successioe alterius fra
tris i bonis ex materna linea quesiti. et
ecouerlo frater psanguineu tm: excludit vte/
rinum tm in bonis ex paterna linea qsitis In
qsitis aut aliude q ex paterna vel materna li
nea: succedut eqliter. C. de legi. here. l. d emā
cipatis. 7 ibi no. Bar.

Frater aut vtrimqz iunctus fratri defuncto: ex
cludit tam vterinu tm q psanguineu tm in q
buscuqz bonis. C. de le. here. aut. cessante. let
aut. post fratres fratru.

Fraus qliter pbe: vide bonum tex. 7
glo. in. c. ij. de renu. li. vj. 7 d re. pmut.
c. j. e. li. in glo. sup xbo fraude. dic q dolus 7
fraus pbaf semiplene p iuramentu. vt patz in
tex. 7 glo. i. c. ex lris. de resti. i integz.

Fraus pti comitti s legē 7 ptra psonā. in qtu
comittit cōtra legē: est species separata a do
lo. in qtu comittit ptra psonā ē species do
li. dolus eni est gen: 7 pot comitti xbis et re
ipa id ep verba 7 facta. fraus autem p facta
tm sm xbo. de aqno cui standum est lz qnqz
iura his verbis abutant. vt notat Bar. i tra
ctatu de teste. s. fraus.

Fructus qliter 7 in qbus casib? in sorte
coputant vide singulariter p antho. d
iuriur. ad nram. s. penul. v. opono. et
vide s. xbo expese. 7 j. in xbo iteresse. in ver
bo iudex. in verbo libellus. s. libellus genera
lis admittit.

Fructus appellacione p tines collatio bñficioz: q
d esse i bonis 7 fructu mese episcopalis. no.
glo. de ma. 7 obe. cu olim. 7 vide s. xbo bene
ficiu. s. beneficiorum collatio. idem in electi
one 7 pntatione. nota Ro. conclu. ccl viij.
na fructus possessionis iuris eligendi 7 pnt
tandi est ipa electio 7 pntatio. sed iudicare
7 excōdicare no sut fructus iurisdictionis. nec p
prie fructus dici pnt sed poti periculū laboris
7 cure. no. Ro. pclu. cccxix.

Fructus iuris patronat? ē ipa pntatio. q est fru
ctus industrialis: no naturalis. vt no. d re iu
di. cum Bertoldus. i glo. fi. 7 no. Jo. an. in. c.
psultationib. de iure patro.

Fructus quos agēs possessorio 7 obtinens cō
secutus est. aduersario tenetur idem aduersa
rio postea i petitorio agenti 7 obtinēti restitu
ere. qd intellige vt no. Ro. pclu. cccxxx viij.
Sed simpliciter alibi dicit q q obtinet i possel/
torio: lz succubat i petitorio: no tenet fructus
restituere. vt no. Ro. pclu. cccc.

Fructus bñficij no tenet restituere q bñficiu
iniuste detinuit: si ab initio habuit bonam fi
dem 7 colozē detinendi qz talis dicitur possel
sor bonefidei. no. Ro. pcl. xxvj. Sz alibi dic

quod fructus beneficij tenetur restituere qui succubuit huiusmodi habuerit iustam causam litigandi. quia pars beneficij sunt et beneficium debentur. et huiusmodi ante litem testamentum possit quis in casu esse beneficii dei: tamen post litem contestata. de malefidei si succubuit. ideo ad restitutionem fructuum tenetur. non. Ro. p. clu. clxxvij. Aduerte tamen quod fructus extantes sibi tenetur possessor quantumcumque beneficium fuerit restituere. non. ant. de resti. spo. i. lit. teris. xvj. colu. v. si opponitur exceptio.

Fructus beneficij si succedenti debeantur in beneficio pro tempore predecessoris vel heredis defuncti: an vero debeantur ecclesie. vide de offi. ordi. cum vos. et quod non. Jo. an. e. ti. presenti. li. vj. vide oino ibi pe. more et per archi. de rescriptis statutum. s. accessorem. e. li. et per eundem. xij. q. v. c. j. vide tex. de testa. cum in officijs. et melius. e. ti. relatum. ij. et ibi per matthe. et vide glo. que facit differentiam inter platum et canonicum in eo quod platus de successoris predecessoris: canonicus vero non. in. c. quod sicut. de elec. sup. verbo consentire. i. glo. in fine. et vide tex. et Bal. in. l. de functa. ff. de usufructu. et Bar. in. l. diuortio. i. pnci. ff. solu. matri. et in. l. ff. de iure filii. vide oino Cal. et Fra. de zabo. in. c. ff. de pecu. cleri. et vide sub verbo platus. s. plati huiusmodi sunt.

Fructus non tenetur restituere possessor qui errauit in iure. quia error iuris excusata fructibus. fm. Dy. i. regula possessor. Bar. tamen aliter distinguunt in. l. ff. et si lege. s. scire. ff. de peti. here. vide oino i. c. nihil. de elec.

Fructus consistit in redditu. sed non conuertitur quia partus ancille est in redditu sed non in fructu. vt non. glo. de elec. generali. li. vj. in glo. penulti. vide tex. ff. de exerci. li. l. j. s. exercitiores. et quod non. Bal. ff. de condi. inde. v. inde. l. si vrbana. et ff. solu. matri. l. diuortio. s. funduz. et s. q. in anno.

Fructus et pensiones rei alienate an pertineant ad emptorem vel venditorem: vide Bar. in. l. ff. s. ff. de iure filii. et ange. i. l. ff. s. penul. ff. de his que in frau. credi. et Bal. in. l. in vededo. s. finali. ff. de ptra. emptio.

Fructus iurisdictionis si primo anno pertinet ad unum scdo ad alium et vltima die primi anni committitur maleficiis pro quo fit condemnatio ad penam in scdo anno: talis pena debet illi ad quem fructus primi anni pertinebant. vt non. Cy. et Bal. i. l. ff. de iur. oi. iudi. et Bal. tagit etiaz. ff. solu. matri. l. diuortio. in pnci. vlti. colu. Cy. alle. l. quecuq. ff. de acti. et obli. Bal. alle. l. is qui in puteu. s. si postea. quod vi aut clā. Ego alle. l. ff. s. non soluz. in fi. ff. de his que in frau. credi. que melius facit.

Aga eius qui dicitur deliquisse an probet delictum plene: vel semiplene: vel sal

tem indicium faciat. vide sub verbo probatio. s. probationi.

Non potest agere contra furem pro re furata sibi pro alius subtracta nisi fudat intentum suum super alio interesse quam super eo quod ipse domino rei teneat furti. posset tamen agere triticaria ratione soli possessionis. non. ant. de resti. spo. i. lris. v. p. b. ptz. v. colu.

Furiosus habens dilucida iterualla an possit esse arbitrator. vide s. verbo arbitrator. s. arbitrator potest esse furiosus. et vide sub verbo senia.

Furoz et dementia qualiter probetur: et an semel furiosus presumat pseuerasse talis. vide sub verbo probatio. s. probat furoz.

Omnium ab homine platum non significat necessitate dominium. verificatur nedum in possessione sed etiam in detentione. non. glo. in. l. ij. in pnci. ff. de ori. iur. idem si pferat a lege. tex. e. in. l. j. in fi. cum. l. sequente. ff. nau. cau. sta. et i. l. ij. s. in hac. ff. vi bono. rap. et non. per Bar. in dicto. s. in hac. et sup. rubri. de no. co. compo. et super rubri. de no. ope. nucia. Sed antho. dicit quod quicquid significat dominium. quicquid possessionem rei. quicquid quasi possessionem iurisdictionis. in c. j. de postu. pla. penul. colu.

Omnis subsequens species numeratas restringitur ad qualitatem specierum enumeratarum. de rescriptis. sedes. de cura. qui ad agendum li. vj. et in clem. non potest. e. ti. et non. antho. in clem. j. de pben. et vide per eundem in. c. sedes. de offi. archi. s. fi. v. scdo op. pono. et per Bar. in. l. ff. s. cui dulcia. de tri. vi. et ole. le. et in. l. q. situm. s. fi. de fun. instruc.

Generi per speciem derogatur: huiusmodi in dispositione speciali posteriori non fiat mentio de generali. de pbe. quis. ij. et c. dudum. li. vj. vide sub verbo vniuersitas. s. vniuersitas a generalitate

Generalis dispositio tamen operatur quo ad genus quantum specialis quo ad speciem. ff. de admi. tut. l. si duo. C. de pscip. xxx. ano. l. oes. et C. qui muli. tu. offi. fu. po. l. fi. Vide Bar. ff. si quis cau. in iudi. sist. cau. fac. non obtinuerit l. sed si quis. s. q. situm

Generalis sermo an comprehendat personam loquentis: vide Bar. in. l. j. ff. de sena. et Cy. in. l. in q. sitio. C. de solu.

Genus si est unum comprehendens plura et aliud est genus comprehendens pauciora: illud quod pauciora comprehendit habet pro specie vide si in eadem dispositione vel etiam si in diuisis sunt duo generalia quorum unum est minus altero illud quod minus est: pro specie reputatur: et pro illud